

Nr 187.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anvisande av anslag å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1941/42 för vissa fortifikatoriska anordningar m. m.; given Stockholms slott den 6 mars 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementshöfdingen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

*Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 6 mars 1942.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet och, vad angår punkten 3, jämväl med chefen för handelsdepartementet anmäler chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Sköld, följande ärenden angående medelsanvisning för försvarsväsendets räkning å tilläggsstat II till riksstaten för innevarande budgetår samt anför härutinnan följande:

Bihang till riksdagens protokoll 1942. 1 saml. Nr 187—188.

1:o.

Uti skrivelse den 27 februari 1942 har arméförvaltningens tygdepartement hemställt att för anskaffning av i skrivelsen närmare angiven tygmateriel ett belopp av 10,050,000 kronor måtte ställas till departementets förfogande.

Departements-
chefen.

En närmare redogörelse för detta ärendes innebörd torde med hänsyn till dess natur icke böra lämnas till statsrådsprotokollet. Riksdagens vederbörande utskott torde få inhämta för ärendets bedömande erforderliga upplysningar ur de handlingar, som komma att till utskottet överlämnas.

För egen del anser jag mig böra tillstyrka, att de begärda medlen anvisas för ändamålet. Jag får emellertid i anslutning härtill framhålla, att tygdepartementet ansett nödvändigt att, därest här avsedd anskaffning skall kunna anslutas till nu pågående leveranser av materiel av motsvarande slag utan att avbrott och avsevärd tidsförlust uppkomma, beställning snarast sker hos vederbörande tillverkare. Med hänsyn härtill är det min avsikt att i annat sammanhang föreslå Kungl. Maj:t bemyndiga tygdepartementet att med vederbörande leverantör sluta avtal om leverans av ifrågavarande materiel.

De för anskaffningen erforderliga medlen torde lämpligen böra anvisas under den i riksstaten för innevarande budgetår under armén upptagna anslagsrubriken Vapen och ammunition m. m. Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Vapen och ammunition m. m.* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1941/42 anvisa ett *reservationsanslag* av..... kronor 10,050,000.

2:o.

Vid anmälan tidigare detta år av propositionen nr 34 angående anvisande av vissa anslag å tilläggsstat II till riksstaten för innevarande budgetår anförde jag under punkten 5. Vissa fortifikatoriska anordningar m. m., att bland de för budgetåret i fråga i detta sammanhang av arméförvaltningen begärda anslagsmedlen inginge ett belopp av 1,800,000 kronor för anordnande av vissa luftbevaknings- och luftvärnscentraler, till vilket förslag jag för det dåvarande icke ansåg mig beredd taga ställning.

Sedan *överbefälhavaren över rikets försvarskrafter* i skrivelse den 25 februari 1942 gjort viss framställning i ämnet, hava särskilda utlåtanden avgivits den 2 mars 1942 av *1940 års militära byggnadsutredning* såväl över arméförvaltningens berörda äskande som över överbefälhavarens sistnämnda framställning. Av skäl, som på grund av ärendets natur här icke närmare torde böra upptagas till behandling men som framgå av de handlingar, vilka komma att överlämnas till riksdagens vederbörande utskott, har utredningen tillstyrkt en medelsanvisning av 1,800,000 kronor för om- och nybyggnad av luftbevaknings- och luftvärnscentraler i enlighet med ett av utredningen närmare angivet byggnadsprogram.

Efter den utredning, som sålunda ägt rum, finner jag mig böra tillstyrka bifall till arméförvaltningens framställning. Enligt vad jag från försvarsstaben inhämtat innebära här föreslagna åtgärder icke någon utökning av för fredstid gällande personalorganisation. Då de arbeten, som i framställningen avses, äro av brådskande karaktär, torde Kungl. Maj:t böra bemyndiga arméförvaltningens fortifikationsstyrelse att med anlåtande av under händer varande medel omedelbart gå i författning om utförande i första hand av de av överbefälhavaren avsedda anläggningarna.

Departements-
chefen.

Under återopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Vissa fortifikatoriska anordningar m. m.* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1941/42 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 1,800,000.

3:o.

I gemensam skrivelse den 2 oktober 1941 hava *landshövdingen i Gotlands län* och *biskopen över Visby stift* hemställt, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för åstadkommande av ett soldathem i Fårösund. I skrivelsen har anförts i huvudsak följande:

De omfattande försvarsanstalter, som under förhållandevis kort tid tillkommit i och i trakten av Fårösund på norra Gotland, hade medfört ett uppenbart behov att därstädes snarast möjligt få till stånd en tillräcklig samlingslokal, där de värnpliktiga kunde på ändamålsenligt sätt tillbringa sin fritid. För Fårösunds lilla samhälle vore det ej möjligt att lösa denna fråga, som för övrigt till största delen berörde de många, som fjärran från sina hem på fastlandet på norra Gotland fullgjorde sin militära tjänst; här gällde det alltså ej ett lokalt intresse utan ett problem med avsevärt vidare aspekter.

Kasernetablissemang och övriga byggnader vid Gotlands kustartillerikår vore uppförda inom ramen för 1936 års försvarsbeslut. Med hänsyn till kustartilleriets så avsevärt ökade betydelse och därav följande omfattande utvidgningar stode det klart, att dess lokalutrymmen vore hårt pressade.

Marketerieriet vore visserligen utvidgat under år 1941 men trots detta så belastat, att det knappast kunde anses på tillfredsställande sätt fylla de förefintliga behoven.

I själva kasernerna vore samtliga s. k. dagrum tagna i anspråk såsom logement, varför dessa lokaler icke stode de värnpliktiga till buds vid utnyttjande av fritiden. Dessutom vore en stor del av manskapet förlagt i baracker inom kasernområdet. Härav framginge, att ett verkligt kännbart behov föreläge att få till stånd läs- och skriv- samt studiecirklarum. Särskilt på en sådan avlägsen ort som Fårösund hade dylika lokaler givetvis en särskilt stor och betydelsefull uppgift att fylla, enär de inkallade på grund av isoleringen hade så små möjligheter att besöka hem och anhöriga.

Vid behandlingen av en motion i ärendet vid 1941 års riksdag (nr 307) i andra kammaren hade statsutskottet framhållit, att det jämväl för utskottet framstode som behjärtansvärt, att åtgärder vidtoges i syfte att bereda den på Fårösund förlagda militärpersonalen tillgång till ett soldathem. Då det här gällde en verksamhet, som förut ej tillgodosetts genom medelsanvisning

å riksstaten, men Kungl. Maj:t i vissa fall för ändamålet beviljat bidrag ur lotterimedelsfonden, ansåge utskottet, att frågan närmare borde prövas av Kungl. Maj:t och hade därför icke föreslagit någon åtgärd i anledning av motionen.

Vad utskottet hemställt hade bifallits.

Vid debatten i andra kammaren den 14 juni, då denna fråga behandlats, hade av talarna uttalats sympati för motionen. Under denna debatt hade även i detta sammanhang en frikyrklig lokal på Gotland omnämnts. Ifrågasvarande lokal kunde emellertid icke på något sätt fylla det föreliggande stora behovet.

Bunge församling, inom vilken Fårösunds samhälle vore beläget, hade inköpt och kostnadsfritt ställt en synnerligen lämplig tomt till förfogande för uppförande av ett soldathem. Vid av landshövdingen avlagt besök i Fårösund hade chefen för Gotlands kustartillerikår vitsordat det utomordentliga behovet av ett soldathem samt det fördelaktiga läget av den för ändamålet skänkta tomten.

Arkitekten Gustav Holmdahl, Stockholm, hade efter uppdrag utfört skissritningar samt upprättat kostnadsförslag. En på ritningen upptagen pastorsbostad behöfve emellertid icke komma till utförande, enär denna bostadsfråga vore tillgodosedd på annat sätt.

Varken för Fårösunds samhälle eller Gotlands län vore det möjligt att anskaffa tillräckliga medel för uppförande av det föreslagna soldathemmet, även om behovet av ett sådant allmänt insåges. Att å andra sidan på enskild väg på Gotland erhålla tillräckliga medel vore på grund av den ekonomiska situationen ogörligt. Som förut framhållits vore för övrigt en fritidsinstitution av här ifrågasvarande slag endast till en del ett Gotlandsintresse, enär ju en sådan bleve av det största värde för de många fastlänningar, som på Gotland fullgjorde sin militärtjänst.

Det syntes förslagsställarna så mycket mer befogat att i denna fråga begära statsmakternas medverkan som efter vad som erfarits staten på andra håll trätt hjälpende emellan, då det gällt dylik för försvaret så viktig, socialvårdande verksamhet.

Vid framställningen finnes fogad — förutom omförmälda ritningar m. m. — en kostnadsberäkning utvisande ett medelsbehov av 210,000 kronor.

Chefen för marinen har i yttrande den 20 oktober 1941, under hänvisning till den förlängda värnpliktstiden, livligt förordat förslaget.

Marinförvaltningen, som den 18 november 1941 yttrat sig i ärendet, har likaledes varmt tillstyrkt förslaget. I förnyat utlåtande den 5 december 1941 har ämbetsverket — med hänsyn till att den i framställningen åberopade kostnadsberäkningen vore baserad på prisläget hösten 1940 — verkställt omarbetning av densamma och därvid kommit till följande resultat:

Byggnadskostnader, enligt detaljberäkning grundade på å-priser från pågående byggnadsentreprenader i Fårösund	kronor 160,000
Invändiga värme-, vatten-, sanitets- och ventilationsanläggningar	» 40,000
Yttre vatten- och avloppsledningar	» 8,000
Elektriska ledningar, in- och utvändigt	» 10,000
Fasta inredningar i sal och förvaringsrum	» 10,000
Administrationskostnader, inklusive arkitektarvode, samt oförutsedda utgifter, cirka 10 procent å 228,000 kronor	» 22,000

Summa kronor 250,000

Ämbetsverket har i samband därmed framhållit, att den sålunda beräknade relativt höga totalkostnaden för byggnadens uppförande sammanhängde med byggnadens — med hänsyn till byggnadssättet i allmänhet i samhället — föreslagna stora utsträckning i plan, vilket medförde jämförelsevis höga kostnader för uppvärmning, varjämte för soldathemmets rörelse erforderliga köks- och serveringslokaler krävde sanitets- och ventilationsanläggningar m. m., som likaledes betingade förhållandevis stora kostnader.

I utlåtande den 14 december 1941 har vidare *centralrådet för religiös och kulturell verksamhet inom försvarsväsendet* anfört följande:

Rådet hade genom sin verkställande prästerliga ledamot varit i tillfälle att å platsen taga kännedom om de förhållanden, som betingade uppförandet av ett soldathem i Färösund. På grundval av dessa erfarenheter kunde vitsordas, att behovet av ett soldathem i Färösund vore synnerligen trängande. I det lilla samhället finnes lokal för biograf samt ett missionshus, i vilket senare anordning träffats för att tills vidare kunna mottaga ett mindre antal soldater å dessas fritid. På grund av manskapsstyrkans i Färösund storlek vore ifrågakvarande utrymme synnerligen otillfredsställande, varjämte det ingalunda medgäve bedrivandet av studieverksamhet och annan soldatvård av nutida art. Likaledes saknades en större samlings-sal för fester och gudstjänster. Av de företedda ritningarna för det åsyftade soldathemsbygget syntes framgå, att detsamma vore praktiskt planerat. Som Färösund vore mycket avlågset beläget, med dåliga kommunikationer till Visby, och som större delen av det därstädes förlagda manskapet icke ens hade hemort på Gotland, syntes det centralrådet synnerligen angeläget, att ett ordentligt och modernt soldathem snarast komme till stånd i Färösund. Den gjorda framställningen tillstyrktes därför livligt.

1940 års militära byggnadsutredning har slutligen i ärendet anfört bland annat följande:

Mot de av arkitekten Holmdahl uppgjorda ritningarna hade byggnadsutredningen i huvudsak intet annat att erinra än att den föreslagna persedelförvaringen i källaren borde utgå. Ritningarna kunde därför läggas till grund för det slutliga ritningsarbetet.

Vad byggnadskostnaderna beträffade funne utredningen det av arkitekten Holmdahl angivna beloppet 210,000 kronor vara för ändamålet tillräckligt och täcka kostnaderna för även utvändiga ledningar. Utredningen förutsatte härvid, att byggnaden utfördes av trä på grund och bottenbjälklag av betong, att taket täcktes med tegel och att byggnaden försåges med en enkel men beständig inredning. I sådant avseende ville utredningen beträffande arkitektens materialförteckning å ritning nr 9 anför, att invändig isolering av siporexplattor i källare erfordrades endast i arbetsrum och kapprum, att invändiga trappor kunde göras av trä, att takresningen borde avpassas för tegeltak samt invändiga tak och väggytor klädas med paneler av trä eller treetex (liknande), att terrassen endast borde grusas, att golven borde utföras åtminstone i viss utsträckning av furu, eventuellt övriga golv av furuparkett eller furukubb samt att badrum i lägenheten borde uteslutas och ersättas med ett badkar i källarens tvättstuga. Fönsterytorna borde minskas.

Enligt handlingarna i ärendet syntes avsikten vara, att byggnaden skulle ägas och förvaltas av en för ändamålet bildad stiftelse. En sådan anordning syntes emellertid icke skapa förutsättningar för ett allsidigt och effektivt utnyttjande av byggnaden. Utredningen hade fastmer förutsatt, att bygg-

naden skulle kunna disponeras för även rent militära ändamål. På grund härav borde truppförbandschefen direkt eller indirekt hava bestämmanderätten över byggnadens användning och icke endast vara utrustad med veto-rätt. Lämpligt syntes vara, att rörelsen bedreves av lägerkassan under marinförvaltningens överinseende på motsvarande sätt som i proposition 1941: 344 för flygvapnets del föreslagits beträffande en fritidsbyggnad i Sätenäs.

Ett bifall till detta förslag skulle medföra, att byggnaden icke längre kunde anses som soldathem i den mening detta begrepp i vanliga fall uppfattades. Det syntes då lämpligare att helt enkelt benämna byggnaden fritidsbyggnad.

Utredningen hade icke haft tillfälle att i detta fall upprätta några driftskalkyler, vilket dock i förevarande fall syntes vara av mindre betydelse. Utredningen hade heller icke i nuvarande läge undersökt, hurvida Bunge kommun vore villig att under ovan föreslagna ändrade förutsättningar ställa tomt till förfogande.

Under återopande av vad sålunda anförts, finge militära byggnadsutredningen tillstyrka uppförande av fritidsbyggnad i Fårösund i huvudsaklig överensstämmelse med det vid handlingarna fogade förslaget för en kostnad av 210,000 kronor.

*Departements-
chefen.*

Det torde få anses uppenbart, att i Fårösund föreligger ett starkt behov av en anläggning av ifrågavarande slag. Såsom 1940 års militära byggnadsutredning i sitt berörda utlåtande antytt, har en stiftelse, benämnd Stiftelsen Fårösunds soldathem, grundats med uppgift att uppföra och med äganderätt förvalta soldathemmet i fråga, sedan för ändamålet erforderliga medel ställts till förfogande genom statligt ingripande. Bunge kommun har därjämte, som nämnts, kostnadsfritt ställt mark till förfogande för hemmet.

Lotterimedel kunna enligt vad jag inhämtat för närvarande ej ställas till förfogande för detta ändamål. Då medel på annan väg icke torde kunna inom rimlig tid anskaffas och det får anses vara ur allmän synpunkt av intresse, att tillfredsställande fritidslokaler utan dröjsmål anordnas i Fårösund, har jag intet att erinra mot att statsanslag anvisas för ändamålet. Som förutsättning bör emellertid gälla, att staten icke avhänder sig äganderätten till byggnaden och att byggnaden i enlighet med byggnadsutredningens förslag uppföres såsom militär fritidsbyggnad, vars lokaler vid behov jämväl kunna tagas i anspråk för rent militära ändamål, exempelvis för lektioner, föreläsningar och filmförevisningar. På skäl som återopades vid anmälan av ett likartat ärende i propositionen 1941: 344 (punkten 9) bör byggnaden uppföras genom statens försorg och mot lämplig årlig avgäld utarrenderas till kustartillerikårens lägerkassa. Den årliga arrendeavgift, som staten därvid bör betinga sig, synes böra framdeles av Kungl. Maj:t bestämmas. Byggnadens vård och förvaltning bör i enlighet med byggnadsutredningens förslag ankomma på lägerkassan under marinförvaltningens överinseende. De i detta hänseende och i övrigt erforderliga bestämmelserna torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela efter förslag av marinförvaltningen. Om så befinner lämpligt, bör byggnaden kunna ut-

arrenderas — i stället för till lägerkassan — till annat lämpligt rättssubjekt, som ur de ovan angivna synpunkterna finnes kunna träda i lägerkassans ställe. Vilket alternativ som i detta hänseende än väljes böra andra till Gotland förlagda förband än kustartillerikåren och till dem hörande personal äga tillgång till byggnaden i samma utsträckning och under samma villkor som kåren själv.

Erforderliga medel för byggnadens uppförande böra anvisas i form av kapitalinvestering i försvarsväsendets fastighetsfond, marinförvaltningens delfond. Med hänsyn till det angelägna behovet av byggnaden i fråga torde anslag för ändamålet böra anvisas å tilläggsstat. Som villkor för anslaget bör gälla, att kommunen kostnadsfritt till staten med äganderätt överlåter erforderlig tomt.

Åberopande det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att, under villkor att Bunge kommun kostnadsfritt till staten med äganderätt överlåter för ändamålet erforderlig tomt, till *Fritidsbyggnad vid Gotlands kustartillerikår* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1941/42 såsom kapitalinvestering i försvarsväsendets fastighetsfond, marinförvaltningens delfond, anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 210,000.

4:o.

Sedan stationsbefälhavaren vid Karlskrona örlogsstation hemställt om anvisande av medel för uppgörande av förslag till restaurering av Karlskrona amiralitetsförsamlings kyrka, bemyndigade Kungl. Maj:t genom beslut den 5 oktober 1934 byggnadsstyrelsen att för ändamålet av sjätte huvudtitelns extra reservationsanslag till utredningar rörande tillämnade byggnadsföretag m. m. taga i anspråk högst 1,500 kronor, varjämte Kungl. Maj:t föreskrev, att — därest framdeles anslag av statsmedel beviljades för utförande av kyrkans restaurering — från sådant anslag skulle tillgodoföras berörda anslag vad därav för berörda ändamål utgivits.

Sedermera har ett restaureringsförslag på anmodan av byggnadsstyrelsen utarbetats av stadsarkitekten i Karlskrona. Förslaget, som omfattar inrednings- och målningsarbeten samt installation av värmeledning och elektrisk belysning, har godkänts av byggnadsstyrelsen, varefter riksantikvarien lämnat vissa direktiv i ämnet. Kostnaderna för förslagets realiserande beräknades uppgå till 112,000 kronor.

Marinförvaltningen har vid upprepade tillfällen i sina äskanden angående sjöförsvarets medelsbehov gjort framställning om utverkande av medel till utförande av den i restaureringsförslaget ingående installationen av värmeledning, som enligt ämbetsverkets förmenande finge anses tillhöra det normala underhållet av kyrkan och sålunda åvila de marina myndigheterna, medan det däremot kunde ifrågasättas huruvida de jämförelsevis höga kostnaderna för restaureringen i övrigt borde belasta fjärde huvudtiteln.

Marinförvaltningens framställningar föranledde icke till annan åtgärd än att på Kungl. Maj:ts förslag (proposition 1938: 275, riksdagens skrivelse nr 420) å beredskapsstaten för budgetåret 1938/39 uppfördes ett förskottsanslag av 135,000 kronor, till kyrkans restaurering. Riksdagen uttalade i sin berörda skrivelse, att restaureringen snarast borde komma till utförande, varvid ifrågasatt värmeledningsinstallation syntes böra utföras i samband med anordnandet under budgetåret 1938/39 av värmeledning i kustartilleriets näraliggande kasern.

I skrivelse den 3 maj 1941 har *marinförvaltningen* till en början erinrat om det sålunda anvisade anslaget å beredskapsstaten ävensom anmält, att den i riksdagsskrivelsen åsyftade centralvärmeanläggningen i Karlskrona kustartilleriregementes stadskasern numera vore färdigställd samt planerad med tanke på att värme därifrån skulle kunna levereras till kyrkan. Ämbetsverket hemställde att medel nu måtte ställas till förfogande för ändamålet och åberopade därvid en skrivelse den 18 april 1941 i ämnet från chefen för Syd-kustens marindistrikt, vari bland annat anförts följande:

Chefen för Karlskrona örlogsvarv hade efter verkställd revidering av den tidigare kostnadsberäkningen uppgivit, att de planerade arbetena kunde utföras inom den angivna kostnadsramen av 135,000 kronor. Emellertid hade ämbetsverkets värmeingenjör framhållit lämpligheten, bland annat ur driftsynpunkt, av att kyrkans uppvärmning skedde genom värmecentralen i Karlskrona kustartilleriregementes kaserner i stället för såsom tidigare tänkts genom värmecentralen i marinens sjukhus. I så fall komme dock kostnaden för värmeanläggningen att ökas med omkring 8,000 kronor. Det erforderliga totalbeloppet för restaureringens genomförande jämte värmeledningsinstallation uppginge sålunda till 143,000 kronor.

Under de två senaste stränga vintrarna hade behovet av förbättrade uppvärmningsanordningar i kyrkan påtagligt kommit till synes därigenom att många icke vågat av hälsoskäl besöka kyrkan.

Under åberopande av vad i ämnet anförts hemställde marinförvaltningen, att tillhopa 143,000 kronor måtte anvisas för ifrågavarande ändamål.

*Departements-
chefen.*

Denna restaureringsfråga har sedan flera år tillbaka varit föremål för uppmärksamhet från myndigheternas sida. Det synes nödvändigt att arbetena i enlighet med nu föreliggande förslag komma till utförande. Det nuvarande värmesystemet är oekonomiskt i drift och så ineffektivt, att draglig temperatur icke kan hållas i kyrkan. Även i andra hänseenden föreligga brister av den art, att kyrkan endast med stora olägenheter kan användas som publik lokal. Vid ärendets behandling har tagits under övervägande, huruvida icke för närvarande endast centralvärmeinstallationen borde komma till utförande. Då det emellertid ur ekonomisk synpunkt synes fördelaktigast att restaureringen i övrigt, som i varje fall icke kan uppskjutas någon längre tid, utföres samtidigt, finner jag mig böra tillstyrka, att medel nu anvisas för arbetet i dess helhet. Det anslag, som för ändamålet upptogs å förutnämnda beredskapsstat, synes därför nu böra upptagas å riksdagen såsom tilläggsanslag för innevarande budgetår. Mot kostnadsberäk-

ningarna torde intet annat vara att erinra än att anslaget med hänsyn till inträffade prisstegringar numera — enligt vad jag under hand inhämtat från marinförvaltningen — torde böra bestämmas till 160,000 kronor. Härvid har förutsatts, att kyrkans värmesystem anslutes till värmecentralen i Karlskrona kustartilleriregementes stadskasern.

Beloppet torde böra anvisas såsom anslag till kapitalinvestering i försvarsväsendets fastighetsfond, marinförvaltningens delfond därav.

I anslutning till vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Restaurering av Amiralitetskyrkan i Karlskrona* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1941/42 såsom kapitalinvestering i försvarsväsendets fastighetsfond, marinförvaltningens delfond, anvisa ett *reservationsanslag* av . . kronor 160,000.

Med bifall till vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Sigurd Lind.
